

عنوان مقاله:

سیمای پیامبر در اشعار شاعران کلاسیک فارسی

محل انتشار:

سومین کنفرانس ملی هزاره سوم و علوم انسانی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

عباس صیادی دریاکناری - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد اسلامی اراک

خلاصه مقاله:

سیمای پیامبر بزرگوار اسلام، این بهترین آفریده خدا و سنبل نازکتر آفرینش در ذهن و زبان بسیاری از شاعران ایرانی جلوه‌های بارز و ارزشمند داشته و دارد. و در آثار منظوم و منثور به نحوی شایسته که گویای علاقه مندی و دلباختگی نویسندگان آن آثار به پیامبر اکرم (ص) می باشد بسیار شکوهمند، دلنواز و دوست داشتنی است. و بدان مباهات کرده اند. این مدایح که باید آنها را مدایح محمدی یا نبوی نام نهاد علاوه بر آنکه میزان اعتقاد خالصانه قلبی سرایندهانشان را به مقام حضرت ختمی مرتبت می رساند، در حکم گنجینه ای به شمار میرود که بسیاری از حوادث زندگی و سیره و سخنان پیامبر(ص) را به طور اجمال و به طریق تلمیح در خود جای داده است؛ هر چند که نعت چنین سروری و ثنای چنین جمالی و ستایش چنین کمالی از عهده که برآید و کرا یارا تا به مدح و منقبت وی زبان گشاید از این رو از دیر باز شاعران و سخنوران هر یک متناسب با شان و مرتبه خویش؛ نه در خور قدر و مقام آن عنصر سماحت و مبدا فصاحت و بلاغت زبان به ستایش و ثنای وی گشاده و تاج عشق او را برق نهاده اند که اگر آن آثار گردآوری شود کتابخانه ای بزرگ از آن پدید خواهد آمد. در این جستار که با روش تحلیلی و توصیفی انجام گرفته است درصدد آن هستیم به ابیات برترین شعرای کلاسیک ادبیات فارسی که در وصف پیامبر اکرم (ص) سروده شده اند همراه با شواهد شعری بپردازیم

کلمات کلیدی:

نعت، سیمای پیامبر(ص)، ادبیات کلاسیک، شاعران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/757901>

